

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno a příjmení studenta	Michael van Vuuren		
Studijní program	N8206 Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Produktový design		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2011/2012
Název práce	Design stolu pro práci ve stoje		
ponent práce	akad. sochař Ondřej Podzimek		

Diplomant si vybral speciální oblast tvarového designu – pracovní stůl pro práci ve stoje.

V teoretické části práce je možno nalézt - kromě dalších informací - přehled výrobků určených pro tento způsob užití, což tvoří solidní databázi znalostí. Vyzdvihují solidní práci s informacemi, přičemž je zřejmé, že diplomant provedl rozsáhlou srovnávací analýzu a z jednotlivých řešení učinil své závěry pro vlastní design. Tato část práce je zpracována přehledně a má vysokou informační hodnotu. Probrán je i sedací nábytek určený pro zvýšený sed. Tato teoretická část práce má vysokou vypovídací hodnotu a mohla by v dalších letech posloužit jako zdroj při řešení dalších obdobných úkolů.

Ergonomická kritéria by logicky měla být probrána jako východiska v teoretické části práce. Není však tomu tak. Diplomant se pouze zmiňuje o nevhodnosti dlouhodobého sezení, což je pro zaměření práce pouze okrajové východisko. Část nazvanou "Ergonomická studie" nacházím celkem nelogicky zařazenu až v projektové části práce, ovšem je velmi povrchně zpracovaná a nenavazuje na žádná ergonomická východiska a doporučení. Klíčový údaj o minimální a maximální výšce desky nacházím zmíněn pouze mimochodem na straně 72. Domnívám se, že přehledné a logické členění práce by mělo být v magisterském studiu samozřejmostí. Rovněž očekávám, že u výrobku určeného pro interakci s člověkem by základní ergonomické principy měly být brány do úvahy naprosto samozřejmě již jako teoretická východiska.

Namátkou cituji: „... bylo zapotřebí si ověřit, jak by tento návrh vypadal v proporci ku člověku. Proto jsem se rozhodl udělat si rychlý 3D model s ergonomicky správnou postavou pro ověření“. Diplomant nebere v potaz, že neexistuje nic, co by se nazývalo „ergonomicky správná postava“. Ověřovat je vždy nutno pro škálu postav od nejmenší ženy (percentil 5%) po nejvyššího muže (percentil 95%), případně pro zúžené rozpětí (percentil od 10% do 90%).

V praktické části práce však diplomant nezúročil inspirační zdroje, které získal a utřídil v části teoretické. Ve výsledku neočekávám záblesk genia, ale tvarovou a funkční logiku a přesvědčivě designersky zpracovanou myšlenku. Práce však prezentuje pouze hrubý koncept. Mechanismus křížících se vzpěr není řešením, které by obstálo v praxi a neumožňuje snadnou manipulaci.

Celkově hodnotím výsledek na základě tištěné diplomové práce tak, že je na samé hranici přijatelnosti a je znatelně horší než některé práce bakalářské. Proporční nedostatky v dimenzování jednotlivých nosných prvků jsou zřetelně patrné např. ve vizualizaci na obr. 78- Zvolený způsob fixace nohou (řetězem) je nefunkční, neboť nelze stůl zároveň zvedat či spouštět a zároveň oběma rukama fixovat řetězy na dvou protilehlých místech u podlahy.

Kvalita tohoto výstupu a zjevná nepromyšlenost koncepce ve mně vzbuzuje značné rozpaky.

Navrhuji klasifikaci E.

Ve Zlíně dne 16. 06. 2012

Ondřej Podzimek